

Χαιρετισμός Γενικού Γραμματέα Δημόσιας Τάξης
στην εκδήλωση για την παρουσίαση αφιερωματικού
τόμου του καθηγητή Θ. Χρήστου για τα 100 χρόνια από
την Μικρασιατική Καταστροφή.

Θα ήθελα να σας καλησπερίσω με τη σειρά μου και να σας καλωσορίσω στην αποψινή εκδήλωση για την παρουσίαση του αφιερωματικού τόμου του Πολιτιστικού Κέντρου της Ελληνικής Αστυνομίας και του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου « Οι δυνάμεις αστυνόμευσης του ελληνικού κράτους στο μετέωρο βήμα τους προς τη Μικρά Ασία.», συμμετέχοντας στο επίσημο ιωβηλαίο των 100 χρόνων από τη Μικρασιατική περιπέτεια και καταστροφή. Ένας τόμος που απαθανατίζει τη γιγαντιαία προσπάθεια των πρωτεργατών - φιλοπρόοδων της δημόσιας τάξης στη Μικρασιατική εκστρατεία.

Αναμφίβολα η Μικρασιατική καταστροφή συγκαταλέγεται στις μεγαλύτερες συμφορές του ελληνισμού διαχρονικά και δικαίως σύμφωνα με το σχετικό Νόμο καθιερώθηκε η 14^η Σεπτεμβρίου ως ημέρα τιμής και μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας από το τουρκικό κράτος.

100 χρόνια έχουν περάσει από εκείνο το ζοφερό καλοκαίρι και μόλις 83 από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και όπως θα έλεγε ο Περικλής είναι δύσκολο να ομιλείς για γεγονότα τα οποία όλοι και όλες γνωρίζουν.

Σε αυτό το σημείο έρχεται ο καθηγητής Θανάσης Χρήστου με το σύγγραμμά του να φέρει στο φως άγνωστα στοιχεία για τη συγκεκριμένη θεματική καθώς και να ενθαρρύνει νέους ερευνητές και

ιστορικούς να ενστερνιστούν τον μεγάλο πλούτο των πληροφοριών και των γνώσεων μέσα από τη μελέτη του θεσμού της Ελληνικής Αστυνομίας.

Ο καθηγητής μέσα από τις μελέτες του σκιαγραφεί το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας των αρχών αστυνόμευσης και κάνει αποτίμηση της δράσης και της συμβολής τους από την εποχή της Παλιγγενεσίας και έπειτα. Ενώ στο παρόν πόνημα ο καθηγητής εστιάζει στη συμβολή των δυνάμεων της ευταξίας και της ασφάλειας στο μικρασιατικό ορίζοντα.

Εξίσου κομβικής σημασίας στο εγχείρημα αυτό κρίνεται και η συμβολή του Προέδρου του Πολιτιστικού Κέντρου της Ελληνικής Αστυνομίας καθηγητή κοινωνιολογίας στο Πάντειο Πανεπιστήμιο κυρίου Γεράσιμου Καραμπελιά και του Διοικητικού Συμβουλίου αυτού καθώς και η πολύτιμη αρωγή του καθηγητή Νεότερης και Σύγχρονης Ιστορίας στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης Ιάκωβου Μιχαηλίδη και του Εργαστηρίου Νεότερης και Σύγχρονης Ιστορίας του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου.

Κατά τη διάρκεια της Μικρασιατικής εκστρατείας (1919-1922) , αυτής της κολοσσιαίας επιχείρησης, περισσότεροι από 100.000 Έλληνες στρατιώτες, αξιωματικοί και οπλίτες έλαβαν μέρος στις πολεμικές επιχειρήσεις. Πολλοί Έλληνες και Αρμένιοι που ζούσαν στη Μ. Ασία εκδιώχθηκαν και έγιναν αντικείμενο μαζικών σφαγών και εκτοπίσεων από τις τουρκικές αρχές. Η ως άνω κατάσταση οδήγησε στην απόφαση της Κυβέρνησης του Ελ. Βενιζέλου για αποστολή τμημάτων Ελληνικής Χωροφυλακής στην περιοχή της Σμύρνης, της Προύσας και του Αϊδινίου για τη διασφάλιση της τάξης, την αποφυγή βιαιοπραγιών και την προστασία του ελληνικού και μη πληθυσμού από τους Τούρκους

Τσέτες. Η περιοχή είχε πολλούς πρόσφυγες, εκτοπισμένους πληθυσμούς και στρατιωτικές επιχειρήσεις που δημιούργησαν ένα πολυάριθμο και ασταθές περιβάλλον.

Σ' αυτό το πλαίσιο η αστυνόμευση είχε να αντιμετωπίσει την πρόκληση της διατήρησης της τάξης, της ασφάλειας και της εφαρμογής της νομιμότητας σε ένα εξαιρετικά ανεπτυγμένο στρατιωτικό και κοινωνικό περιβάλλον. Χίλιοι (1000) περίπου άνδρες της Χωροφυλακής με επικεφαλής των αντισυνταγματάρχη Αλέξανδρο Χατζηγιάννου αποβιβάστηκαν στη πρωτεύουσα της Ιωνίας και με το πέρασμα του χρόνου αυτοί ανήλθαν σε 5000 – κατ'αντιστοιχίαν δηλαδή στα 2/3 της τότε συνολικής οργανικής δύναμης του ελληνικού κράτους.

Η ελληνική Χωροφυλακή συγκρότησε σώματα στρατονομίας αλλά και δυο μονάδες, το Ανεξάρτητο Σύνταγμα Χωροφυλακής και το Ανεξάρτητο Τάγμα Χωροφυλακής που έδρασαν στο πλαίσιο της Στρατιάς της Μ.Ασίας ενώ μετέπειτα συστάθηκε η Σχολή Χωροφυλακής στη Σμύρνη και η ίδρυση Ανώτερης Διοίκησης Χωροφυλακής Ιωνίας.

Η Χωροφυλακή χρησίμευε ως κύρια δύναμη για την προώθηση των ελληνικών συμφερόντων στην περιοχή γι' αυτό και επιχειρήθηκε η προσπάθεια ενσωμάτωσης Οθωμανών υπηκόων που γνώριζαν τις τοπικές ιδιαιτερότητες. Ο ρόλος και η συμβολή της ελληνικής Χωροφυλακής αποτέλεσε σημαίνοντα σταθμό στην πορεία αυτού του εγχειρήματος προς τη Μ. Ασία. Συμμετείχαν ενεργά ακόμη και σε μάχες και πολεμικές επιχειρήσεις και δράσεις ασφάλειας, έχοντας όμως παράλληλα και πολλούς πεσόντες άνδρες την ώρα του καθήκοντος.

Αβίαστα λοιπόν προκύπτει η αναγκαιότητα αστυνόμευσης κάθε κοινωνίας, καθώς η διατήρηση της δημόσιας τάξης και ασφάλειας

αποτελεί θεμελιώδη πτυχή για την ύπαρξη, τη σταθερότητα και την ευημερία της.

Η προστασία των πολιτών, η ελεύθερη έκφραση αυτών, η διατήρηση της κοινωνικής συνοχής, η ύπαρξη ενός σταθερού και ασφαλούς περιβάλλοντος, η εφαρμογή των Νόμων, η εσωτερική ειρήνη και η αντιμετώπιση απειλών προερχόμενες από εξωγενείς παράγοντες , αποτελούν μερικούς από τους λόγους εκείνους που καθιστούν αναγκαία την ύπαρξη ενός αποτελεσματικού φορέα αστυνόμευσης που θα εγγυάται όλα τα παραπάνω.

Σ' αυτή την κατεύθυνση κινούμαστε και σήμερα με στόχο να δομήσουμε την Αστυνομία του αύριο, που θα είναι σε θέση να εμπνέει στους πολίτες το αίσθημα της ασφάλειας, αντιμετωπίζοντας κάθε πρόκληση και απειλή στο σύγχρονο κοινωνικό, πολιτικό και οικονομικό περιβάλλον.

Μέσα από την ιστορική ματιά του Θανάση Χρήστου μας δίνεται η ευκαιρία να αφουγκραστούμε την κληρονομιά μας, τις ρίζες μας και το παρελθόν μας ως θεσμός διαφύλαξης της δημόσιας τάξης και της ασφάλειας. Ενώ όπως χαρακτηριστικά μας διδάσκουν ο Καβάφης με το έργο του «Ιωνικόν», ο Ελύτης με τη «Μικρή Πράσινη Θάλασσα», ο Σεφέρης με το ποίημα «Μνήμη» και πόσοι ακόμη, δεν πρέπει να λησμονούμε την Ιστορία μας αλλά με καθοδηγητή αυτή να αναδεικνύουμε και να διατηρούμε τις αρχές και τις αξίες που ο ελληνικός πολιτισμός μας πρεσβεύει.

Κύριε καθηγητά, αγαπητέ Χρήστο καλοτάξιδο!

Σας ευχαριστώ πολύ!